

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Borisa Minksa, JUDr. Eleny Berthotyovej, JUDr. Jaroslava Krajča a JUDr. Vojtecha Lefflera v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudcovi Krajského súdu [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. [REDAKOVANÉ], Advokátska kancelária [REDAKOVANÉ] na odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu zo 16. februára 2005, sp. zn. 2 Ds 25/04 a zo 17. marca 2005, sp. zn. 2 Ds 25/04, takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich sa odvolania ministra spravodlivosti SR **z a m i e t a j ú.**

Podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch a prísediacich sa sudcovi JUDr. [REDAKOVANÉ] priznáva náhrada trov odvolacieho konania v sume 2201,50 Sk, ktorú sumu je povinný minister spravodlivosti Slovenskej republiky zaplatiť do rúk JUDr. [REDAKOVANÉ] do troch dní.

Odôvodnenie:

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd rozhodnutím zo 16. februára 2005, sp. zn. 2 Ds 25/04, oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch a prísediacich“) sudcu Krajského súdu v Žiline JUDr. [REDAKOVANÉ], ktorého sa mal dopustiť tak, že ako zákonný sudca v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 4 T 4/04 nepožiadal podľa ustanovenia § 71 ods. 2 a 3 Trestného poriadku v lehote uvedenej v ustanovení § 71 ods. 4 Trestného poriadku o predĺženie väzby obvineného [REDAKOVANÉ] tak, aby bol návrh predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 71 ods. 4 Trestného poriadku najneskôr 10 dní pred skončením príslušnej lehoty, ktorá mala uplynúť dňa 16. 9. 2004, keď spis v uvedenej veci bol dňa 19. 7. 2004 predložený na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na rozhodnutie o odňatí veci

Krajskému súdu v Žiline a prikázaní veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici podľa § 25 ods. 1 Trestného poriadku, pretože skutok nie je závažným disciplinárnym previnením ani disciplinárnym previnením. Rozhodnutím zo 17. marca 2005, sp. zn. 2 Ds 25/04 súd rozhodol o trovách konania tak, že sudcovi JUDr. [REDAKOVANÉ] priznal náhradu trov v sume 804 Sk a jeho advokátovi sumu 2681,25 Sk.

Proti týmto rozhodnutiam podal včas odvolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister“). Žiadal, aby odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutia zrušil a rozhodol v zmysle ním predloženého návrhu na začatie disciplinárneho konania zo 6. októbra 2004, v ktorom konanie sudcu JUDr. [REDAKOVANÉ] kvalifikoval ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Zákona o sudcoch a prísediach.

V podanom odvolaní nesúhlasil so závermi prvostupňového disciplinárneho senátu, keď tento svoje rozhodnutie oprel o nemožnosť postihu sudcu za rozhodovaciu činnosť, ktorý je podľa názoru tohto senátu priamo zo zákona vylúčený s tým, že v danom prípade namietané nekonanie sudcu určeným predpísaným spôsobom, malo byť jednou z viacerých možných alternatív jeho rozhodnutia. V odvolaní poukázal na to, že z návrhu na začatie disciplinárneho konania jednoznačne vyplýva, že sa v ňom nepoukazuje na to, že sudca nerozhodol určitým konkrétnym spôsobom, a teda, že si vybral v rámci svojej rozhodovacej činnosti jednu z dvoch možných alternatív, ale v návrhu je výslovne uvedené, že sudca „nesledoval pohyb spisu a stav konania“, pričom už v čase podania návrhu bolo vykonaným šetrením jednoznačne preukázané, že sudca v rozhodnom čase spis k dispozícii nemal a otázkou existencie dôvodov väzby obvineného [REDAKOVANÉ] sa vôbec nezaoberal. Spis v trestnej veci obvineného [REDAKOVANÉ] sudca nemal k dispozícii, pretože tento sa nachádzal na Najvyššom súde Slovenskej republiky a otázkou, či je namieste podať návrh na predĺženie lehoty väzby pred uplynutím dvojročnej zákonnej lehoty sa vôbec nezaoberal, pretože sa podľa jeho názoru „necítil byť zákonným sudcom vo veci“. Predmetom disciplinárneho konania v tomto prípade teda nebolo samotné rozhodovanie sudcu. Sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] bol v trestnej veci obvineného [REDAKOVANÉ] zákonným sudcom, ktorému prináležalo pred uplynutím dvojročnej zákonnej lehoty podať návrh na predĺženie lehoty trvania väzby v súlade s ustanovením § 71 ods. 4 Trestného poriadku tak, aby bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky najneskôr 10 dní pred skončením príslušnej lehoty. Napriek tomu, že v tejto veci bol zákonným sudcom, že išlo o vec väzobnú, nesledoval plynutie väzobnej lehoty, nezaujímal sa o stav konania, nesledoval pohyb spisu, prípadne nedotazoval nadriadený súd s cieľom, aby sa mohol otázkou podania návrhu na predĺženie lehoty zaoberať ako zákonný sudca pri zachovaní všetkých zákonných lehôt. Minister teda mal za to, že konanie sudcu bolo konaním zavineným, ktoré naplnilo všetky znaky

uvedené v ustanovení § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ Zákona o sudcoch a prísediacich. Vzhľadom na to, že odvolanie podal minister vo veci samej, odvolaním napadol aj rozhodnutie týkajúce sa náhrady trov konania, ktoré taktiež žiadal zrušiť.

K odvolaniu vo veci samej sa vyjadril sudca. Rozhodnutie disciplinárneho súdu považoval za správne a odvolanie ministra navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Vo vyjadrení poukázal na to, že už zo samotného odvolania ministra je zrejmé, že tento si uvedomil nesprávnosť svojho návrhu na začatie disciplinárneho konania, pokiaľ ide o formuláciu skutkovej vety disciplinárneho previnenia, ak tento formuloval tak, že sudca „nepožiadala podľa ustanovenia § 71 ods. 2 a ods. 3 Trestného poriadku v lehote uvedenej v ustanovení § 71 ods. 4 Trestného poriadku o predĺženie väzby. Podanie žiadosti podľa ustanovenia § 71 ods. 4 Trestného poriadku o predĺženie väzby. Podanie žiadosti podľa ustanovenia § 71 ods. 4 Trestného poriadku sa považuje za rozhodnutie o väzbe, pričom takýmto rozhodnutím o väzbe je aj prípadné negatívne rozhodnutie, podstata ktorého spočíva v nepožiadaní o predĺženie väzby, v dôsledku ktorého sa väzba končí formálnym rozhodnutím o väzbe – príkazom na prepustenie z väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát preskúmal odvolaniami napadnuté rozhodnutia disciplinárneho súdu v zmysle § 131 ods. 3 Zákona o sudcoch a prísediacich, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Doplnil dokazovanie oboznámením sa so spisom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Ndt 11/2004 týkajúceho sa návrhu predsedu senátu Krajského súdu v Žiline na odňatie a prikázanie trestnej veci obvineného [REDAKOVANÉ] pre trestný čin lúpeže podľa § 234 Trestného zákona a iné vedenej na tomto súde pod sp. zn. 4 T 4/04 a dospel k záveru, že odvolaniam ministra nie je možné vyhovieť, lebo rozhodnutia disciplinárneho súdu sú správne. S týmito rozhodnutiami sa odvolací disciplinárny senát stotožňuje.

Prvostupňový disciplinárny senát v predmetnej veci náležite zistil skutkový stav a na základe neho aj správne rozhodol, ak sudcu JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, ktorý bol uvedený v návrhu ministra na začatie disciplinárneho konania, oslobodil.

Závažného disciplinárneho previnenia sa sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] mal podľa návrhu ministra na začatie disciplinárneho konania dopustiť spôsobom, ktorý bol uvedený v skutku výslovne tak, že ako zákonný sudca v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 4 T 4/04 (trestnú vec obvineného

██████████) nepožiadal podľa ustanovenia § 71 ods. 2 a ods. 3 Trestného poriadku v lehote uvedenej v ustanovení § 71 ods. 4 Trestného poriadku o predĺženie väzby obvineného ██████████ tak, aby bol návrh predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 71 ods. 4 Trestného poriadku najneskôr 10 dní pred skončením príslušnej lehoty, ktorá mala uplynúť dňa 16. 9. 2004, keď spis v uvedenej veci bol dňa 19. 7. 2004 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky s návrhom na rozhodnutie o odňatí veci Krajskému súdu v Žiline a prikázaní veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici podľa § 25 ods. 1 Trestného poriadku.

Týmto konaním mal sudca zavinene porušiť a nesplniť povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovenia § 71 ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Trestného poriadku.

Závažným disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prítiažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená (§ 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Zákona o sudcoch a prísediacich).

Za rozhodovanie nemožno sudcu ani prísediaceho stíhať, a to ani po zániku ich funkcií (§ 29a Zákona o sudcoch a prísediacich).

Disciplinárne previnenie nemôže spočívať v rozhodovacej činnosti sudcu. Požiadanie, resp. o nepožiadanie o predĺženie väzby v zmysle § 71 Trestného poriadku v lehotách tam stanovených je rozhodovacou činnosťou, za ktorú sudcu nemožno postihovať. V tomto smere je záver súdu prvého stupňa správny a stotožňuje sa s ním aj odvolací disciplinárny súd.

K námietkam ministra uvedeným v odvolaní odvolací disciplinárny súd uvádza, že sudca má sledovať súčasný stav veci a pohyb spisu (vo väzobnej veci obzvlášť), a to aj v čase, keď sa spis u neho nenachádza z dôvodu, že bol predložený nadriadenému súdu na rozhodnutie podľa § 25 ods. 1 Trestného poriadku. Táto okolnosť však nie je uvedená v skutku, pričom ide o takú významnú okolnosť, ktorá musí byť výslovne uvedená v samotnom skutku, aby mohla zakladať disciplinárnu zodpovednosť. Ide totiž o subjektívnu stránku, ktorá súvisí s ustálením zavinenia sudcu a táto musí byť priamo a jasne uvedená aj v samotnom skutku a nie iba v odôvodnení návrhu.

Minister v návrhu na začatie disciplinárneho konania v skutku, ktorý mal založiť disciplinárnu zodpovednosť sudcu za závažné disciplinárne previnenie, neformuloval skutok v týchto intenciách. V skutku, ktorý je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania sa iba konštatuje, že sudca nepožiadal v zákonnej lehote o predĺženie väzby obvineného ██████████ a na neplnenie

povinností sudcu je poukázané iba v odôvodnení návrhu. Podľa § 120 ods. 6 Zákona o sudcoch a prísediacich, návrh na začatie disciplinárneho konania má okrem iných náležitostí obsahovať aj opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania. V opise skutku tak, ako ho uviedol minister v návrhu na začatie disciplinárneho konania uvedené skutočnosti absentujú. Tento nedostatok nemôže napraviť disciplinárny súd v rámci disciplinárneho konania, pretože ide o výlučné právo navrhovateľa ako sformuluje opis skutku, pre ktorý navrhuje začatie disciplinárneho konania. V tejto súvislosti treba konštatovať, že sudca predložil predmetný spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 19. 7. 2004 na rozhodnutie na odňatie a prikázanie veci podľa § 25 ods. 1 Trestného poriadku, pričom lehota trvania väzby mala u obvineného uplynúť 16. 9. 2004, teda takmer až o dva mesiace po predložení spisu na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Za tejto situácie sudca mohol dôvodne predpokladať, že spis sa mu po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vráti v takom čase, že stihne dodržať zákonnú lehotu na podanie návrhu na predĺženie väzby, najneskôr 10 dní pred uplynutím príslušnej lehoty.

Z týchto dôvodov odvolací disciplinárny súd odvolanie ministra zamietol, a to aj proti rozhodnutiu o náhrade trov konania, pretože bola priznaná sudcovi v súlade s ustanovením § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch a prísediacich.

Sudca v odvolacom disciplinárnom konaní si uplatnil náhradu trov odvolacieho disciplinárneho konania. Keďže v odvolacom konaní boli odvolania ministra zamietnuté, odvolací disciplinárny senát priznal sudcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 2201,50 Sk. Uvedené trovy pozostávajú z právneho zastúpenia sudcu v odvolacom konaní, a to za dva úkony v zmysle § 12 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb po 625 Sk (1/24-výpočtového základu), 2 x režijný paušál po 150 Sk a 2 x náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky po 150 Sk. Trovy advokáta teda sú 1850 Sk a keďže advokát je platcom DPH, musel uplatňovať nárok na DPH v rozsahu 19 % čo činí 351,50 Sk, takže celkove náhrada trov odvolacieho konania predstavuje sumu 2201,50 Sk, ktorú sumu je povinný zaplatiť minister do rúk JUDr. [REDACTED]

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 17. júna 2005

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

